Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

14 декември 2017 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Регламент (ЕС) № 502/2013 — Внос на велосипеди с произход от Китай — Регламент (ЕС) № 1225/2009 — Член 18, параграф 1 — Съдействие — Понятие „необходима информация“ — Член 9, параграф 5 — Искане за индивидуално третиране — Риск от заобикаляне“

По дело C-61/16 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 4 февруари 2016 г.,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), установена в Брюксел (Белгия), за която се явяват L. Ruessmann, адвокат, и J. Beck, solicitor,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Giant (China) Co. Ltd, установено в Kunshan (Китай), за което се явява P. De Baere, адвокат,

жалбоподател в първоинстанционното производство

Съвет на Европейския съюз, за който се явява H. Marcos Fraile, в качеството на представител, подпомагана от B. O'Connor, solicitor, и de S. Gubel, адвокат,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват J.-F. Brakeland, M. França и A. Demeneix, в качеството на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на състава, C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (докладчик) и C. Lycourgos, съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: C. Strömholm, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 март 2017 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 26 юли 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 26 ноември 2015 г., Giant (China)/Съвет (T-425/13, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2015:896), с което същият е отменил Регламент (ЕС) № 502/2013 на Съвета от 29 май 2013 година за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 990/2011 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на велосипеди с произход от Китайската народна република след провеждането на междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (ОВ L 153, 2013 г., стр. 17, наричан по-нататък „спорният регламент“), в частта му, която се отнася до Giant (China) Co. Ltd. (наричано по-нататък „Giant“).

I. Правна уредба

2 Към момента на разследването, довело до приемането на спорния регламент, разпоредбите относно приемането на антидъмпингови мерки от Европейския съюз са се съдържали в Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправки в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22, ОВ L 36, 2011 г., стр. 20 и ОВ L 44, 2016 г., стр. 20, наричан по-нататък „основният регламент“).

3 Съображение 28 от основния регламент гласи:

„Необходимо е да се предвиди, че за установяване на констатациите може да се ползва и друга информация, ако страните не оказват достатъчно съдействие, както и че тази информация може да е по-малко благоприятна за страните, отколкото в случай на оказване на съдействие“.

4 Член 2, параграф 7 от този регламент предвижда:

„а) В случай на внос от страни без пазарна икономика […] нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Общността, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Общността за сходни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

Избира се подходяща трета страна с пазарна икономика по неподлежащ на съмнение начин, като се взема предвид всяка надеждна информация, [налична] в момента на избора. Вземат се предвид и времевите ограничения; когато е уместно, се използва трета страна с пазарна икономика, обект на същото разследване.

Страните по разследването трябва да бъдат информирани скоро след откриването му относно предвидената трета страна с пазарна икономика и да им се предоставят 10 дни за изразяване на становище.

б) В антидъмпингови разследвания, които се отнасят до внос от Китайската народна република, Виетнам и Казахстан и всяка страна с непазарна икономика, която е член на [Световната търговска организация] към датата на започване на разследването, нормалната стойност се определя в съответствие с параграфи от 1 — 6, ако е показано, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, които са обект на разследване и в съответствие с критериите и процедурите, посочени в буква в), че преобладават условия на пазарна икономика за този производител или производители по отношение на производството и търговията на съответния сходен продукт. Когато случаят не е такъв, се прилагат правилата, описани в буква а).

[…]“.

5 Член 5 от посочения регламент има следния текст:

„[…]

10. В известието за започване на процедура се обявява започването на процедурата, посочва се продуктът и страната, предмет на разглеждане, обобщава се получената информация и се указва, че цялата отнасяща се до процедурата информация следва да се представи в Комисията. В него се определят сроковете, в които заинтересованите страни могат да изразят интерес, да представят писмени становища и информация, ако искат тези становища и информация да бъдат взети предвид в хода на разследването. В известието се определя и срок, в рамките на който заинтересованите страни могат да поискат да бъдат изслушани от Комисията в съответствие с член 6, параграф 5.

11. Комисията уведомява за започването на процедурата известните ѝ изразили интерес износители, вносители и представителни сдружения на вносители и износители, както и представителите на страната на износа и жалбоподателите и при спазване на изискването за поверителност на информацията предоставя пълния текст на получената по параграф 1 писмена жалба на известните износители и на органите на страната на износа, а при поискване предоставя този текст и на други заинтересовани страни. Когато изразилите интерес износители са изключително много, пълният текст на писмената жалба може да се предостави само на органите на страната на износа или на съответното търговско сдружение.

[…]“.

6 Член 6, параграф 2 от същия регламент гласи:

„За отговор по използваните в антидъмпинговото разследване въпросници на страните се дава най-малко 30-дневен срок. Срокът за износителите започва да тече от датата на получаване на въпросниците, като те се считат за получени една седмица от датата на тяхното изпращане до износителя или предаване на подходящ дипломатически представител на страната на износа. Този срок може да бъде удължен с 30 дни, като се отчетат надлежно сроковете на разследването и ако разследваната страна посочи уважителни причини за такова продължаване, свързани с особени обстоятелства“.

7 Член 9, параграф 5 от основния регламент гласи:

„На недискриминационна основа и в целесъобразен за всеки случай размер се налага антидъмпингово мито върху вноса на даден продукт от всички източници, за който се установи, че е дъмпингов и причинява вреда, с изключение на вноса от източниците, от които са приети гаранции съгласно настоящия регламент. Регламентът, с който се налага митото, посочва митото за всеки доставчик или, ако това е неприложимо и, най-общо, когато член 2, параграф 7, буква а) се прилага, съответната доставяща страна.

При все това, когато е приложим член 2, параграф 7, буква а), се определя индивидуално мито за износителите, които могат да докажат, на базата на надлежно обосновани искания, че:

а) в случая на предприятия контролирани изцяло или частично от чуждестранни лица или на съвместни предприятия, износителите са свободни да репатрират капитала и печалбите;

б) експортните цени, количествата, условията и параметрите на продажбата са определени свободно;

в) мнозинството от акциите принадлежат на частни лица; държавните служители, участващи в борда на директорите или заемащи ключови позиции в управлението са или малцинство или трябва да се докаже, че дружеството, въпреки това е достатъчно независимо от държавна намеса;

г) обменът на валута се извършва по пазарния курс; и

д) държавната намеса не е такава, че да позволи заобикаляне на мерките, ако на отделните износители се определят различни митнически ставки“.

8 Член 18 от този регламент предвижда:

„1. В случай че заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не предостави в срока, предвиден по настоящия регламент, необходимата информация или значително възпрепятства разследването, предварителните или окончателни заключения, положителни или отрицателни, могат да бъдат направени въз основа на наличните факти. Ако се установи, че заинтересовано лице предостави невярна или подвеждаща информация, тази информация се изключва и се използват наличните факти. Заинтересованите лица биват уведомявани за последиците от неоказване на съдействие.

[…]

3. Ако предоставената от заинтересована страна информация не е съвършена във всяко едно отношение, тя не се изключва автоматично, ако недостатъците в нея не са от естество, което да причини неоправдани трудности при достигането до логично приемливи заключения и ако информацията е предоставена по подходящ начин, навреме и може да бъде проверена, и ако страната е действала, полагайки всички усилия.

[…]

6. Ако заинтересована страна отказва съдействие или оказва само частично съдействие, като по този начин препятства получаването на релевантна информация, резултатът от разследването за такава страна може да бъде по-малко благоприятен отколкото, ако тя би сътрудничила“.

II. Обстоятелства, предхождащи спора, и спорният регламент

9 През 1993 г. Съветът на Европейския съюз въвежда окончателно антидъмпингово мито от 30,6 % върху вноса в Съюза на велосипеди с произход от Китай. Впоследствие това мито е запазено в същия размер. През 2005 г. посоченото мито е повишено на 48,5 %, след което е запазено в този размер.

10 На 9 март 2012 г. Комисията обяви служебно започването на междинно преразглеждане на антидъмпинговите мерки, приложими за вноса на велосипеди с произход от Китай, в съответствие с член 11, параграф 3 от основния регламент.

11 Четири групи китайски производители износители декларират, че са извършили износ към Съюза през разследвания период, който обхваща периода между 1 януари и 31 декември 2011 г. Сред тези четири групи производители износители е групата, към която се числи Giant (наричана по-нататък „групата Giant“), установено в Китай дружество, което произвежда велосипеди, предназначени за вътрешни продажби и за износ, включително към Съюза. Последният акционер на групата Giant е G.M., установено в Тайван дружество. Тъй като едно от дружествата, които принадлежат към групата Giant — съвместното предприятие Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd (наричано по-нататък „GP“) — преустановява цялата си дейност си през септември 2011 г. и е в ликвидация, групата Giant е поискала от Комисията то да бъде изключено от разследването.

12 На 15 май 2012 г. Комисията изпраща на четирите групи производители износители, посочени в предходната точка, формуляри за заявление за третиране като дружество, работещо в условията на пазарна икономика (наричано по-нататък „ТДПИ“), в съответствие с член 2, параграф 7, буква б) от основния регламент. В изпратеното му писмо тя информира Giant, че ако желае да му бъде предоставено ТДПИ, всяко от свързаните дружества, установени в Китай, следва да попълни формуляр за заявление за ТДПИ, включително GP, предвид факта, че това дружество е произвеждало велосипеди и е било най-големият износител от групата Giant в Съюза през разследвания период.

13 На 4 юни 2012 г. Giant подава формулярите за заявление за ТДПИ за шест дружества, принадлежащи към групата Giant, сред които GP. В своя формуляр на заявление за ТДПИ GP е представено като съвместно предприятие, създадено от установено в Тайван дружество, а именно B.I., самото то свързано с G.M., и две предприятия, установени в Китай — S.G. и Jinshan Development and Construction (наричано по-нататък „Jinshan“). B.I. и Jinshan притежават по 45 % от акциите на GP, а S.G. притежава 10 % от тях.

14 С писмо от 14 юни 2012 г. Комисията е поискала пояснения относно връзките между групата Giant и Jinshan. Въз основа на предварителна оценка Комисията заключава, че тази група е свързана с Jinshan и че основните инвестиции на последното са в производството и търговията с велосипеди. Вследствие на това Giant е уведомено, че следва да подаде формуляра на заявление за ТДПИ за Jinshan и всички дружества, принадлежащи на това дружество (наричано по-нататък „групата Jinshan“). Комисията посочва, че при неподаване на тези формуляри би могла да състави заключения въз основа на наличните данни, съобразно член 18 от основния регламент, и да отхвърли заявлението за ТДПИ за цялата група Giant.

15 На 21 юни 2012 г. Giant подава становище по писмото на Комисията от 14 юни 2012 г. То посочва по-конкретно че предвид обстоятелството, че е свързано с Jinshan само косвено чрез GP и че Jinshan не е производител на съответната стока, не е длъжно да подаде заявление за ТДПИ от името на Jinshan.

16 С писмо от 4 юли 2012 г. Комисията потвърждава, че според нея Giant действително е свързано с Jinshan и че тъй като образуванията от групата Jinshan не са попълнили формуляра на заявление за ТДПИ, тя възнамерява да приложи член 18 от основния регламент и да отхвърли заявлението за ТДПИ на групата Giant. Освен това Комисията отново иска от Giant да попълни отговорите на антидъмпинговия въпросник за всички производители износители на велосипеди, които са свързани с него, включително тези, принадлежащи към групата Jinshan.

17 С писмо от 16 юли 2012 г. Giant за пореден път посочва, че връзката му с Jinshan е само косвена и че при това положение последното не е длъжно да подаде заявление за ТДПИ, нито да попълни антидъмпинговия въпросник.

18 На 20 юли 2012 г. Giant изпраща отговори на антидъмпинговия въпросник за единадесет дружества, числящи се към групата Giant и участващи в производството и износа на съответната стока, включително GP, както и за шест дъщерни дружества за продажба, установени на територията на Съюза.

19 На 28 август 2012 г. по време на изслушване, проведено в помещенията на Комисията, Giant прави възражения срещу намерението на Комисията да приложи член 18 от основния регламент в рамките на заявлението му за ТДПИ, като поддържа, че не е необходимо, нито е възможно да подаде заявления за ТДПИ, нито пък да отговори на въпросника за останалите дружества, в които Jinshan е инвестирало.

20 На 23 октомври 2012 г. Комисията уведомява Giant, че тъй като не е получила заявление за ТДПИ за дружествата, които са част от групата Jinshan, не е възможно да разгледа по същество неговото заявление за ТДПИ. Вследствие на това Комисията решава да приложи член 18, параграф 1 от основния регламент и да не вземе предвид като цяло представената от Giant информация във връзка със заявлението му за ТДПИ.

21 На 21 март 2013 г. Комисията уведомява Giant, че има намерение да приложи член 18, параграф 1 и да направи заключенията си въз основа на наличните факти, включително при определяне на експортната цена, тъй като при липсата на пълна информация за всички свързани с GP страни е невъзможно да се извършат надлежни и пълни изчисления на експортната цена и оттам — да се определи индивидуален дъмпингов марж за GP и съответно за групата Giant като цяло.

22 На 5 юни 2013 г. Съветът приема спорния регламент. Този регламент запазва ставката на окончателното антидъмпингово мито в размер на 48,5 %, приложима за Giant.

23 В съображения 63 и 64, както и в съображения 131—138 от този регламент Съветът, от една страна, потвърждава, че използва член 18, параграф 1 от основния регламент и че не може да определи индивидуален дъмпингов марж за групата Giant, и от друга страна, отхвърля доводите на Giant, целящи да докажат, че не съществува никакъв риск от заобикаляне на антидъмпинговите мерки, ако за групата Giant се изчисли такъв индивидуален марж.

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

24 На 19 август 2013 г. Giant подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорния регламент по отношение на него.

25 В подкрепа на подадената от него жалба пред Общия съд Giant изтъква осем основания. Общият съд разглежда само първата част от третото основание, както и петото и седмото основание. Тези основания по същество засягат, от една страна, понятието „необходима информация“ по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент, и от друга страна, въпроса дали отказът да се предостави индивидуално третиране може да бъде основан на съществуването на риск от заобикаляне.

26 Общият съд уважава посочените основания и констатира, че спорният регламент трябва да се отмени в частта му, която засяга Giant, без да е необходимо да разглежда останалите основания.

IV. Исканията на страните в производството по обжалване

27 EBMA иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да се произнесе по същество и да отхвърли жалбата за отмяна или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение по същество по жалбата за отмяна и

– да осъди Giant да заплати съдебните разноски по обжалването и по встъпването в производството пред Общия съд.

28 Giant иска от Съда:

– да обяви жалбата за явно недопустима и/или явно неоснователна и вследствие на това да я отхвърли изцяло с мотивирано определение съгласно член 181 от Процедурния правилник на Съда,

– във всички случаи да отхвърли жалбата като недопустима и/или неоснователна и

– да осъди EBMA да заплати разноските по настоящото производство.

29 Съветът и Комисията молят Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да се произнесе по същество и да отхвърли жалбата за отмяна или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение по същество по жалбата за отмяна и

– да осъди Giant да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд и пред Съда.

V. По жалбата

30 EBMA излага три основания. Първите две основания са изведени от погрешно тълкуване и прилагане на член 18 от основния регламент. Третото основание е изведено от грешка при прилагане на правото, тъй като Общият съд е приел, че е нямало да има риск от заобикаляне, ако Giant се е ползвало от индивидуално антидъмпингово мито.

31 Според Giant тези три основания са недопустими.

1. По допустимостта

32 Giant повдига възражение за недопустимост на жалбата, поради това че трите основания на EBMA се отнасят до преценката на фактите, която не подлежи на контрол от страна на Съда, без да се изтъква изопачаване на фактите или на доказателствата.

33 В това отношение е необходимо да се припомни постоянната практика на Съда, по силата на която от член 256 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз произтича, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен в случаите, когато неточността на направените от него фактически констатации следва от представените пред него материали по делото, и от друга страна, да преценява тези факти.

Когато Общият съд е установил или преценил фактите, на основание член 256 ДФЕС Съдът е компетентен да упражнява контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, които Общият съд е извел от тях. Следователно Съдът не е компетентен да установява фактите, нито по принцип да проверява доказателствата, които Общият съд е приел в подкрепа на тези факти. Следователно освен в случай на изопачаване на доказателствата тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда (решение от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 29, както и определения от 29 ноември 2012 г., Dimos Peramatos/Комисия, C-647/11 P, непубликувано, EU:C:2012:764, т. 28 и от 9 февруари 2017 г., Syndial/Комисия, C-410/16 P, непубликувано, EU:C:2017:112, т. 9).

34 С доводите, които излага в подкрепа на първото и второто основание, EBMA по същество упреква Общия съд, първо, че показва неразбиране на член 18, параграф 1 от основния регламент, второ, че е извършил неправилно прилагане на тази разпоредба при преценката на съдействието на Giant, трето, че е наложил на Комисията прекомерна тежест, като е изискал тя да докаже с какво поисканата от нея информация за свързаните дружества е била необходима, и четвърто, че е извършил замяна на мотивите.

35 В рамките на третото основание EBMA упреква Общия съд в това, че е приел, че Съветът не е можел да се позовава на риска от заобикаляне, за да обоснове отказа да приложи индивидуално антидъмпингово мито към Giant.

36 Макар някои от доводите на EBMA да поставят под въпрос направените от Общия съд фактически преценки, тези три основания все пак повдигат въпроси, свързани с тълкуването на правните норми, направено от същия, и следователно се отнасят до правни въпроси, които Съдът може да разгледа в производството по обжалване.

37 При това положение възражението за недопустимост, повдигнато от Giant, не може да бъде уважено.

2. По първото и второто основание

1. Доводи на страните

38 Първото и второто основание се отнасят до точки 56—78 от обжалваното съдебно решение.

39 В рамките на първото основание EBMA, поддържана от Съвета и Комисията, изтъква, че Общият съд неправилно е приел, че въпросът, който се поставя в конкретния случай, е този за прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент към експортната цена на Giant, докато в спорния регламент Съветът бил приложил тази разпоредба към групата Giant „глобално“, защото не разполагал с пълна и изчерпателна информация за свързаните дружества. Като е направил това, Общият съд е показал погрешно разбиране на член 18, параграфи 1 и 3 от този регламент.

40 В това отношение EBMA уточнява, че по силата на тези разпоредби институциите на Съюза могат да получат наличната информация по три различни начина, а именно, на първо място, глобално, що се отнася до цялата информация и данни, предоставени от дадена страна, на второ място, с оглед на определена съвкупност от информация или данни, например искане за индивидуално третиране, или, на трето място, само с оглед на някои аспекти от дадена съвкупност от информация или данни, например комисионите при продажби за износ. Във

втория и третия случай институциите на Съюза заместували само отхвърлените информация или данни, и използвали останалите информация или данни. В първия случай институциите отхвърляли предоставената информация или данни в тяхната цялост.

41 В рамките на второто основание ЕВМА, подкрепяна от Съвета и Комисията, счита, първо, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в анализа относно липсата на съдействие по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент. Всъщност Общият съд приел за отправна точка невярна предпоставка, а именно че предоставените от Giant информация и данни служели само за да позволят на институциите на Съюза да установят експортната цена. В първата фаза необходимата информация съответствала на минималния обем информация, която да позволи на тези институции да получат пълна и точна представа за групата Giant, както и за свързаните с нея дружества. Предоставените от Giant данни обаче не били достатъчни, за да се получи такава представа. Второ, ЕВМА изтъква, че Общият съд неправилно е наложил на Комисията прекомерна тежест, като е изискал от нея да докаже с какво е била необходима поисканата от нея информация за свързаните дружества. Трето, според ЕВМА предвид широката свобода на преценка, с която разполагат Съветът и Комисията в антидъмпинговите процедури, Общият съд не може да замести Съвета, като постанови, че неговите изводи са направени въз основа на непълни доказателства.

42 Giant оспорва тези основания по същество.

2. Съображения на Съда

43 С първото и второто си основание, които следва да се разгледат заедно, ЕВМА изтъква, от една страна, че Общият съд погрешно е тълкувал и приложил член 18, параграф 1 от основния регламент. От друга страна, ЕВМА твърди по същество, че Общият съд незаконосъобразно е заместил преценката на Съвета със своята собствена преценка.

1) По грешката при прилагане на правото в тълкуването и прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент

1) По тълкуването на член 18, параграф 1 от основния регламент

44 ЕВМА по същество смята, че изводът на Общия съд, направен по-конкретно в точка 77 от обжалваното съдебно решение, че Съветът е нарушил член 18, параграф 1 от основния регламент, като е използвал наличните факти при изчисляването на експортната цена, почива на грешка в тълкуването на тази разпоредба.

45 Според член 18, параграф 1 от основния регламент институциите на Съюза могат да използват наличните факти, за да направят предварителни или окончателни заключения, положителни или отрицателни, по-конкретно когато заинтересована страна откаже достъп до необходимата информация или не я предостави в срока, предвиден в този регламент.

46 Основният регламент не съдържа определение за понятието „необходима информация“. От това следва, че за да се определи обхватът на член 18, параграф 1 от този регламент, трябва да се вземат предвид както тези термини, така и техният контекст и цели (вж. в този смисъл решение от 5 април 2017 г., Changshu City Standard Parts Factory и Ningbo Jinding Fastener/Съвет, C-376/15 P и C-377/15 P, EU:C:2017:269, т. 52 и цитираната съдебна практика).

47 На първо място, що се отнася до текста на член 18, параграф 1 от посочения регламент, прилагателното „необходим“ препраща, в общоупотребимия си смисъл, към това, което се изисква или е абсолютно необходимо за постигане на дадена цел. Така единствено информацията, без която антидъмпинговото разследване не може да се доведе докрай, може да бъде считана за „необходима“ по смисъла на тази разпоредба.

48 По-нататък, посочената разпоредба уточнява, че наличните данни, които институциите на Съюза могат да използват, когато заинтересована страна не предостави необходимата информация, трябва да послужат за установяване на предварителни или окончателни заключения, положителни или отрицателни.

49 От това произтича, че информацията се счита за „необходима“, при положение че позволява в конкретно разследване да се направят такива заключения. Като се има предвид, че един елемент от информацията може да позволи да се установят посочените заключения в едно разследване и да бъде безполезен в друго разследване, трябва да се приеме, че преценката, която позволява да се определи дали даден елемент от информацията представлява или не „необходима информация“ по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент, трябва да се извърши с оглед на специфичните обстоятелства по всяко разследване, а не абстрактно.

50 На второ място, що се отнася до контекста на член 18, параграф 1 от основния регламент, трябва да се отбележи, че член 5, параграф 10 от този регламент гласи, че в известието за започване на антидъмпингова процедура, което Комисията трябва да публикува, се определят сроковете, в които заинтересованите страни могат да изразят интерес, да представят писмени становища и информация, ако искат тези становища и информация да бъдат взети предвид в хода на антидъмпинговото разследване. По-нататък, член 5, параграф 11 от посочения регламент предвижда, че Комисията уведомява за започването на процедурата в частност известните ѝ изразили интерес износители, вносители и представителни сдружения на вносители и износители. Освен това от член 6, параграф 2 от същия регламент е видно, че службите на Комисията подготвят въпросник с цел получаването на информацията, необходима за посоченото разследване. Този въпросник се предава на заинтересованите страни, които разполагат по принцип с 30-дневен срок за отговор.

51 Следователно от член 5, параграфи 10 и 11, както и от член 6, параграф 2 от основния регламент е видно, че заинтересованите страни са длъжни да предоставят на службите на Комисията информацията, която ще ѝ позволи да доведе докрай антидъмпинговото разследване. Поради това, в светлината на тези разпоредби, понятието „необходима информация“ по член 18, параграф 1 от този регламент препраща към същата информация.

52 По-нататък, от член 18, параграфи 3 и 6 от основния регламент произтича, че информацията, която заинтересованите страни са длъжни да предоставят на Комисията, трябва да бъде използвана от институциите на Съюза с цел установяването на заключенията от антидъмпинговото разследване и че същите страни не трябва да пропускат да представят релевантна информация. При положение че определен елемент от информацията може да играе решаваща роля в някое разследване и да не е релевантен за друго разследване, от член 18, параграфи 3 и 6 от този регламент произтича, че „необходимият“ характер на даден елемент от информацията се преценява във всеки отделен случай.

53 Следователно анализът на контекста на член 18, параграф 1 от основния регламент подкрепя тълкуването на понятието „необходима информация“, както е изведено вследствие на буквалния анализ на тази разпоредба. Така информацията се приема за „необходима“ по смисъла на посочената разпоредба, ако е от естество да позволи на институциите на Съюза да направят заключенията, които се налагат в рамките на антидъмпинговото разследване, като преценката за „необходимия“ характер на дадена информация се осъществява във всеки отделен случай.

54 На трето място, определението на понятието „необходима информация“ трябва да взема предвид целта на член 18 от основния регламент. В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точка 50 от заключението си, Комисията като разследващ орган е тази, която трябва да установи наличието на дъмпинг, вреда и причинно-следствена връзка между вноса — предмет на дъмпинг, и вредата. Въпреки това нито една разпоредба от основния регламент не предоставя на Комисията правомощието да задължава заинтересованите страни да участват в разследването или да предоставят информация. Следователно, за да получи необходимата информация, Комисията се нуждае от доброволното съдействие на заинтересованите страни (вж. по аналогия решение от 4 септември 2014 г., Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, т. 31 и 32).

55 В този контекст от съображение 28 от основния регламент е видно, че законодателят на Съюза е имал намерението да предвиди възможност при установяване на констатациите да се ползва и друга информация, ако заинтересованите страни не окажат достатъчно съдействие, като е възможно тази информация да е по-малко благоприятна за лицата, отколкото в случай на оказване на съдействие. По този начин целта на член 18 от основния регламент е да позволи на Комисията да продължи разследването, дори ако заинтересованите страни откажат да съдействат или съдействат недостатъчно.

56 При това положение, както отбелязва генералният адвокат в точки 53 и 54 от заключението си, като се има предвид, че заинтересованите страни са длъжни да съдействат възможно най-пълно според възможностите си, те трябва да предоставят цялата информация, с която разполагат и която институциите на Съюза считат за необходима, за да направят заключенията си.

57 По този начин от текста, контекста и целта на член 18, параграф 1 от основния регламент произтича, че понятието „необходима информация“ препраща към данните у заинтересованите страни, чието предоставяне институциите на Съюза изискват от тях, за да направят заключенията, които се налагат в рамките на антидъмпинговото разследване.

58 Именно с оглед на понятието „необходима информация“, както е дефинирано в предходната точка от настоящото решение, трябва да се провери дали Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в рамките на прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент, като е приел, че Съветът неправилно е използвал наличните факти при изчисляването на експортната цена.

2) По прилагането от Общия съд на член 18, параграф 1 от основния регламент

59 На първо място, що се отнася до довода, изведен от невярната предпоставка, на която се бил основал Общият съд, е важно да се отбележи, че EBMA смята по същество, че Общият съд не е разбрал добре спорния регламент. Той погрешно бил приел, че въпросът, който се поставя в конкретния случай, е този за прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент към експортната цена на Giant, макар че в спорния регламент Съветът е приложил тази разпоредба глобално към групата Giant, защото не е разполагал с пълна информация относно свързаните дружества.

60 В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точка 67 от заключението си, Съветът е посочил в съображение 131 от спорния регламент, че при определяне на експортната цена е приложен член 18, параграф 1 от основния регламент. По-нататък, от точка 52 от обжалваното съдебно решение е видно, че Общият съд е възнамерявал да отговори на довода на Giant, че обратно на потвърденото от Съвета в спорния регламент, изисканата от Комисията информация, засягаща дружествата от групата Jinshan, не е била необходима за изчисляване на надеждна експортна цена и следователно за определянето на индивидуален дъмпингов марж. Накрая, в точка 23 от обжалваното съдебно решение Общият съд споменава писмо на

Комисията от 21 март 2013 г., изпратено до Giant, в което тази институция уведомява последното, че има намерението да приложи тази разпоредба за целите на определянето на експортната цена.

61 От това следва, че трябва да се отхвърли доводът, че Общият съд се е основал на невярна предпоставка, като е приел, че въпросът, който се поставя в конкретния случай, е този за прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент към експортната цена.

62 На второ място, що се отнася до преценката на Общия съд относно съдействието на Giant, както бе отбелязано в точка 57 от настоящото решение, понятието „необходима информация“ визира данни, от естество да позволят на институциите на Съюза да направят заключенията, които се налагат в рамките на антидъмпинговото разследване.

63 В конкретния случай Общият съд е проверил в точки 63—69 от обжалваното съдебно решение дали информацията за дружествата от групата Jinshan, която институциите на Съюза за искали да получат, в частност за да определят експортната цена на Giant, би могла да повлияе върху това определяне. В точка 74 от обжалваното съдебно решение той прави извода, че тази информация е ирелевантна за изчисляването на експортната цена.

64 При тези условия, с оглед на определението за понятието „необходима информация“, установено в точка 57 от настоящото решение, трябва да се приеме, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е постановил в точка 77 от обжалваното съдебно решение, че Съветът е нарушил член 18, параграф 1 от основния регламент, използвайки наличните факти при изчисляването на експортната цена.

65 На трето място, доводът, изведен от това, че Общият съд е наложил прекомерна тежест на институциите на Съюза, като е изискал да докажат с какво поисканата от тях информация е била „необходима“, не може да бъде уважен. Всъщност от точки 54 и 57 от настоящото решение следва по-конкретно че тези институции носят тежестта да установят наличието на дъмпинг, вреда и причинно-следствена връзка между вноса — предмет на дъмпинг, и вредата, и следователно и „необходимия“ характер на дадена информация, за да се направят заключенията, които се налагат в рамките на антидъмпинговото разследване.

66 От това следва, че трябва да бъде отхвърлен като неоснователен доводът на EBMA, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в тълкуването и прилагането на член 18, параграф 1 от основния регламент.

2) По довода, изведен от това, че Общият съд незаконно е заместил институциите на Съюза

67 EBMA изтъква, че предвид широката свобода на преценка, с която разполагат институциите на Съюза в антидъмпинговите процедури, Общият съд не може да замести тези институции, като приеме, че заключенията са направени въз основа на непълни доказателства. По този начин Общият съд е заместил институциите, като е нарушил това широко право на преценка и е надвишил правомощията си за съдебен контрол.

68 В това отношение е важно да се припомни, че според практиката на Съда в областта на общата търговска политика, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията, институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които трябва да разглеждат. Що се отнася до съдебния контрол върху такава преценка, той трябва да се сведе до проверката на това дали са спазени процесуалните правила, дали фактите, въз основа на които е направен оспореният избор, са

установени точно и дали не е налице явна грешка в преценката им или злоупотреба с власт (решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 63 и цитираната съдебна практика).

69 По-нататък, Съдът постановява също, че упражняваният от Общия съд контрол върху доказателствата, на които почиват констатациите на институциите на Съюза, не съставлява нова преценка на фактите, която да замества тази на посочените институции. При този контрол не се нарушава широкото право на преценка на тези институции в областта на търговската политика, а само се установява дали въпросните доказателства могат да подкрепят направените от институциите изводи. Общият съд съответно трябва да провери не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и могат да подкрепят направените изводи (решение от 26 януари 2017 г., Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P и C-260/15 P, EU:C:2017:62, т. 89 и цитираната съдебна практика).

70 Същевременно, както е видно от точка 63 от настоящото решение, Общият съд се е ограничил да провери спазването от Съвета на член 18, параграф 1 от основния регламент въз основа на фактическите елементи, които са му представени. Той приема, че в конкретната ситуация по случая тази институция не е могла да използва наличните факти, за да определи експортната цена на Giant, тъй като, от една страна, предоставените от Giant данни позволявали да се изключи необходимият характер на информацията за дружествата от групата Jinshan с оглед на изчисляването на тази експортна цена, и от друга страна, посочената институция не е била в състояние да уточни каква допълнителна информация за тези дружества би могла да се окаже необходима при изчисляването на посочената експортна цена.

71 Като е направил това, Общият съд не е надвишил правомощията си за съдебен контрол, който е длъжен да извърши с оглед на съдебната практика, посочена в точка 68 от настоящото решение.

72 Предвид гореизложеното първото и второто основание трябва да бъдат отхвърлени частично като недопустими и частично по същество.

3. По третото основание

1. Доводи на страните

73 С третото си основание EBMA, подкрепяна от Съвета, оспорва точки 79—91 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд е приел, че Съветът не е можел да се позовава на риска от заобикаляне, за да обоснове отказа да приложи индивидуално антидъмпингово мито към Giant.

74 Според EBMA, на първо място, Общият съд погрешно се е основал на предпоставката, че делото се отнася до определянето на експортната цена. Именно въз основа на тази погрешна предпоставка Общият съд е приел в точки 81 и 82 от обжалваното съдебно решение, че институциите на Съюза не могат да се позовават на риска от заобикаляне, при положение че не са приложили член 9, параграф 5 от основния регламент и че не са посочили нито една друга разпоредба от този регламент, която да предвижда, че наличието на риск от заобикаляне може да обоснове отказа за предоставяне на индивидуално антидъмпингово мито на производител износител.

75 Второ, когато дружествата са свързани, както в случая групите Giant и Jinshan, винаги имало риск от заобикаляне, ако един от свързаните правни субекти получава по-ниско антидъмпингово мито в сравнение с друг субект от същата група. Това било причината, поради която установената практика на Съюза се състои в прилагането на антидъмпингови мита на равнището на групата, а не на образуването. Следователно точка 83 от обжалваното съдебно решение, която споменава теоретичния риск от заобикаляне между несвързани предприятия, била изначално опорочена и погрешна от правна гледна точка, като заобикалянето било по-вероятно и по-трудно за установяване между свързани дружества. По-нататък, точка 84 от това решение била ирелевантна. Всъщност докладите на специалната група и на Апелативния орган на Органа за уреждане на спорове на СТО, които са цитирани в нея, се отнасяли до съответствието на член 9, параграф 5 от основния регламент с член 9.2 от Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията от 1994 г. (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112).

76 Трето, що се отнася до точки 85—89 от обжалваното съдебно решение, ЕВМА отбелязва, че не може да се изключи, че групите Giant и Jinshan са били свързани през периода на разследване по начин, който надхвърля това, което е видно от отговорите на въпросника на Giant и от финансовите отчети на Jinshan.

77 Giant оспорва основателността на тези доводи.

2. Съображения на Съда

78 С третото си основание ЕВМА упреква Общия съд за това, че е приел в точки 79—91 от обжалваното съдебно решение, че Съветът не е можел да се позовава на риска от заобикаляне, за да обоснове отказа да приложи индивидуално антидъмпингово мито към Giant.

79 На първо място, ЕВМА оспорва точки 81 и 82 от обжалваното съдебно решение. В точка 81 от това решение Общият съд припомня съдържанието на член 9, параграф 5 от основния регламент. В точка 82 от посоченото решение той приема, че наличието на риск от заобикаляне не може да се изтъква от Съвета, за да обоснове отказа да приложи индивидуално антидъмпингово мито, при положение че, от една страна, тази разпоредба не е била взета предвид при разглеждането на положението на Giant, и от друга страна, не е била посочена никоя друга разпоредба от основния регламент, която да предвижда вземането предвид на риска от заобикаляне.

80 ЕВМА изтъква, че посочените точки от обжалваното съдебно решение се основават на погрешната предпоставка, че делото се отнася до определянето на експортната цена. Както е видно обаче от точки 60 и 61 от настоящото решение, Съветът действително е приложил член 18, параграф 1 от основния регламент при определянето на експортната цена, което е оспорено от Giant както в антидъмпинговото разследване, така и пред Общия съд.

81 При това положение доводът, изведен от посочената погрешна предпоставка, трябва да се отхвърли по същество.

82 На второ място, ЕВМА оспорва точки 83 и 84 от обжалваното съдебно решение. В тези точки Общият съд посочва, че Съветът не е можел да се основава единствено на хипотетичен риск от заобикаляне. Общият съд се позовава в това отношение на някои доклади на специалната група и на Апелативния орган на Органа за уреждане на спорове на СТО.

83 Според ЕВМА съображенията на Общия съд в посочените точки са опорочени, при положение че в случаите на свързани дружества винаги съществува риск от заобикаляне.

84 Този довод не може да се приеме. Действително, дори и рискът от заобикаляне на антидъмпинговите мерки да е по-висок, що се отнася до свързани износители, за които би могло да се наложи антидъмпингово мито в различен размер, институциите на Съюза все пак са длъжни да докажат, че с оглед на обстоятелствата, характеризиращи съответното разследване, този риск е установен.

85 Както Общият съд правилно отбелязва в точка 83 от обжалваното съдебно решение, всякакво друго тълкуване би оставило предоставянето на индивидуално мито единствено на свободната преценка на институциите на Съюза.

86 Това тълкуване впрочем се потвърждава от текста на член 9, параграф 5 от основния регламент, според който индивидуално антидъмпингово мито може да се определи за износителите, за които може да се докаже въз основа на надлежно обосновани искания, че по-конкретно намесата на държавата не е от естество да позволи заобикалянето на антидъмпинговите мерки. От това следва, че липсата на риск от заобикаляне, както и наличието на такъв риск, не може да се презумира.

87 На трето място, що се отнася до точки 85—89 от обжалваното съдебно решение, EBMA смята, че не може да се изключи, че групите Giant и Jinshan са били свързани през периода на разследването.

88 В точки 85—89 от това решение Общият съд приема, че въз основа на информацията, с която институциите на Съюза са разполагали при приемане на спорния регламент, тя е била достатъчна, за да направят извода, че между групата Giant и групата Jinshan няма риск от заобикаляне.

89 В това отношение, както отбелязва генералният адвокат в точка 108 от заключението си, макар EBMA да потвърждава, че връзка между групите Giant и Jinshan не може да се изключи, тя все пак не поставя под въпрос елементите, изтъкнати в точки 86—89 от посоченото решение, на които Общият съд се е основал, за да направи извод за липсата на такава връзка.

90 От това следва, че трябва да се отхвърли като неоснователен доводът, изведен от това, че обратно на приетото от Общия съд, не може да се изключи, че групите Giant и Jinshan са били свързани през периода на разследването, както и цялото трето основание — по същество.

91 С оглед на изложените по-горе съображения настоящата жалба трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост.

По съдебните разноски

92 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Член 138, параграфи 1 и 2 от същия правилник, който се прилага по отношение на производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, гласи, от една страна, че загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане, и от друга страна, че когато има няколко загубили страни, Съдът взема решение по разпределянето на съдебните разноски.

93 Тъй като Giant е поискало EBMA да бъде осъдена да заплати съдебните разноски и последната е загубила делото, тя следва да бъде осъдена да понесе освен направените от нея съдебни разноски, и тези на Giant. Съветът, който също е загубил делото, понася направените от него съдебни разноски.

94 Съгласно член 184, параграф 4 от Процедурния правилник на Съда същият може да реши встъпилата в първоинстанционното производство страна, която е участвала в писмената или устната фаза на производството пред Съда, да понесе направените от нея съдебни разноски.

95 Поради това Комисията следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) да понесе, освен направените от нея съдебни разноски, и тези на Giant (China) Co. Ltd.

3) Съветът на Европейския съюз и Европейската комисия понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи